

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 3T/56/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619011221
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Lesňáková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2022:5619011221.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Silviou Lesňákovou na hlavnom pojednávaní dňa 6. júna 2022 v Liptovskom Mikuláši, takto

r o z h o d o l :

O b ž a l o v a n ý

N. Q. O. D. B. A. O., nar. XX. X. XXXX v Q. K., trvale bytom D. XXXX/XX, Q. K., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody Váznice Rapotice, Česká republika, zamestnaný,

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e

hoci mu vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a jej výška mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 10C/99/2015 zo dňa 11. 5. 2017, právoplatným dňa 8. 7. 2017, vykonateľný vo výroku o výživnom dňa 22. 6. 2017, ktorým bol zaviazaný odo dňa 10. 3. 2015 prispievať na výživu svojej maloletej dcéry W. W., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom ako matka, výživným v sume 45,- Eur mesačne vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred, k rukám matky maloletého dieťaťa C. W., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom W. XXX/X, Q. K. - V., odo dňa 10. 3. 2015 až do 7. 6. 2021, kedy nastúpil výkon trestu odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Prachatice sp. zn. 1T/30/2020 v Českej republike a s výnimkou obdobia od 18. 10. 2018 do 16. 4. 2019, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Českej republike, a s výnimkou mesiaca máj 2019, kedy s jeho súhlasom za neho zaplatila výživné vo výške 45,- Eur jeho matka, svoju vyživovaciu povinnosť v Liptovskom Mikuláši ani inde neplnil pravidelne ani v plnej výške, pretože bol nezamestnaný, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a nebol ani poberateľom dávok v hmotnej núdzi, nechával sa živiť svojou priateľkou, výživné neplní aj napriek tomu, že po prepustení z výkonu trestu sa dňa 25. 4. 2019 zamestnal na pracovný pomer s pravidelným príjmom, čím za uvedené obdobie dlhoval na výživnom matke maloletej C. W. najmenej 3.067,90 eura,

t e d a

úmyselne najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona (§ 138 písm. b/ Trestného zákona).

Za to sa

o d s u d z u j e:

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho súd z a r a ď u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorkou Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš bola dňa 21. 6. 2019 na Okresný súd Liptovský Mikuláš na N. Q. podaná obžaloba pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona (§ 138 písm. b/ Trestného zákona).

Obžalovaný N. Q. na hlavnom pojednávaní po poučení urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe kladie za vinu. Z dôvodu, že prečin zanedbania povinnej výživy je špecifickým trestným činom a od podania obžaloby uplynula dlhšia doba, bolo potrebné zistiť výsluchom obžalovaného a svedkyne, či obžalovaný aj po podaní obžaloby zaplatil nejaké výživné, súd vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný neprijal a postupoval tak, že vykonal dokazovanie v celom rozsahu.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že ľutuje svoje konanie, že dlží takéto peniaze, hoci boli okolnosti, ktoré mu bránili v zaplatení výživného a ďalej využil svoje právo nevypovedať. Vzhľadom na to súd na návrh prokurátora prečítal jeho výpovede z prípravného konania zo dňa 18. 6. 2018, 12. 7. 2018 a 24. 5. 2019, kedy vypovedal, že je celý život nezamestnaný, nikdy nemal žiadneho zamestnávateľa, nebol samostatne zárobkovo činná osoba, nepoberal žiadne dávky, od nikoho nikdy nič nechcel. Živí ho priateľka J. J.. Za obdobie do 24. 5. 2019 C. W. neuhradil na výživu spoločnej dcéry W. vôbec nič. Pred nástupom do výkonu trestu, do dňa 18. 10. 2018 nikde nepracoval, bol dobrovoľne nezamestnaný. Do nástupu do väzenia nemal žiadny príjem. Živila ho vtedajšia družka. Po nástupe nahlásil vyživovaciu povinnosť, okrem iných detí, aj na dcéru W. W., no vo výkone trestu ho nezamestnali, nezaradili počas celého výkonu trestu do práce, nemali pre neho prácu. Na slobodu bol podmienene prepustený dňa 16. 4. 2019, po prepustení sa na úrade práce zaevidovať nebol, z toho dôvodu, že sa 25. 4. 2019 zamestnal u zamestnávateľa podnikateľa F. z Prachatic v Českej republike, kde pracoval na pozícii pracovníka v nábytkárskom priemysle. Dňa 25. 4. 2019 nastúpil, takže zatiaľ nedostal nástupný plat, ktorý bol dohodnutý na 22.000,- českých korún, táto suma závisí od odpracovaných hodín. Keďže nedostal mzdu, z toho dôvodu oprávnenej neuhradil výživné za mesiace apríl a máj 2019. Hneď, ako dostane prvú výplatu, uhradí bežné výživné, na uhradenie celej dlžnej čiastky určite nebude mať, je schopný splácať dlžné výživné popri bežnom výživnom, chcel si dohodnúť splátkový kalendár. Úprimne oľutoval svoje konanie, že neplatil výživné na dcéru W. pravidelne a v plnej výške. Keďže sa zamestnal, je veľká pravdepodobnosť, že bežné výživné bude spolu s dlžným výživným po častiach splácať.

Svedkyňa C. W., v prípravnom konaní dňa 30. 8. 2018 aj na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne, keď uviedla, že s obžalovaným žili v spoločnej domácnosti. Po tom, čo zistila, že je tehotná, mu to oznámila, odišla z Čiech na Slovensko, ukončili svoj vzťah. Dcéra W. sa narodila XX. X. XXXX. S obžalovaným stratila kontakt, získala ho až začiatkom roka 2015, kedy sa s ním telefonicky skontaktovala, odmietol s ňou komunikovať a riešiť veci ohľadne dcéry. Z toho dôvodu na Okresnom súde Liptovský Mikuláš v marci 2015 podala návrh na určenie otcovstva a vyživovacej povinnosti, otcovstvo bolo potrebné dokazovať znalcom a testom DNA. Súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 10C/99/2015 zo dňa 11. 5. 2017 a obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej dcéry W. W. mesačne sumou 45,- Eur odo dňa 10. 3. 2015, teda od podania návrhu. Ani to ho neprímalo prispievať na výživu a ku dňu jej výpovede neprispel ani jediným eurom. K svojej osobe uviedla, že s dcérou býva v rodinnom dome u svojej matky na adrese trvalého bydliska. Je zamestnaná, poberá minimálnu mzdu a rodinný prídavok na dieťa. Matke prispieva na náklady, na chod rodinného domu. Ostatné minie na výchovu a výživu dcéry. Finančne aj inou formou jej pomáha matka. Dcéra W. v roku 2018 nastupovala do druhého ročníka základnej školy. Výdavky spojené so školskou dochádzkou boli 50,- Eur mesačne. K osobe obžalovaného má vedomosť, že býva v Českej republike, mal by mať ďalšie dve deti so súčasou partnerkou. O dcéru W. od jej narodenia nejaví absolútne žiadny záujem, nikdy ju nevidel, ani nikdy nebol navštíviť. Nikdy neprispel výživným, ani žiadnym iným spôsobom na jej výchovu a výživu. Neplnenie si vyživovacej povinnosti nemalo na ňu trvalo nepriaznivé následky, dcéra

núdzou netrpela. O náhradné výživné požiadala v júli 2018. Exekučné vymáhanie výživného vzhľadom na to, že otec dieťaťa žije v Českej republike, riešila cez Centrum pre medzinárodno-právnu ochranu detí a mládeže v Bratislave, vedené je pod spisovou značkou CM/138/2018, jej žiadosť bola postúpená príslušnému orgánu do Českej republiky.

V súčasnosti dcéra W. navštevuje 5. ročník základnej školy v Bobrovci. Počas celého obdobia obžalovaný zaplatil výživné len za jeden mesiac v máji 2019 vo výške 45,- Eur prostredníctvom svojej matky. Podľa jej výpočtov by k dnešnému dňu mal dlhovať 3.857,- Eur. Výživné exekučne vzhľadom na to, že obžalovaný žije v Českej republike, nevymáhala. O pomoc požiadala Medzinárodné centrum v Bratislave. Keď tam telefonuje, oznámia jej, že nemajú odpoveď od českých orgánov a má počkať. Od roku 2018 poberá náhradné výživné vo výške 45,- Eur mesačne. Na výživné jej nebolo zaslané nič ani z výkonu trestu, kde obžalovaný v súčasnosti je. Návrh na zvýšenie výživného na súd si nepodávala, bola na sociálke, kde povedali, že má počkať, ako dopadne toto konanie. Dcéra počas celého obdobia, čo obžalovaný neplatí výživné, núdzou netrpela. Dokázala sa o ňu postarať, aj keď bola raz zamestnaná, inokedy nezamestnaná, vždy jej pomohla jej mama, u ktorej bývajú. Dcéra je zdravá, nemá žiadne zvýšené požiadavky, má s ňou len bežné výdavky, má sa dobre aj bez neho.

Rodným listom maloletej W. W. mal súd preukázané, že sa narodila dňa XX. X. XXXX C. Q. K. otcovi N. Q., nar. XX. X. XXXX a matke C. W., nar. X. XX. XXXX.

Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že výška vyživovacej povinnosti obžalovaného voči maloletej dcére W. W. bola určená súdnym rozhodnutím, a to rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 10C/99/2015 zo dňa 11. 5. 2017, právoplatným dňa 8. 7. 2017, vykonateľným vo výroku o výživnom dňa 22. 6. 2017, ktorým súd vyslovil, že odporca N. Q. je otcom maloletej W. W., narodenej XX. X. XXXX, ktorá bola zverená do osobnej starostlivosti matky a bol zaviazaný odo dňa 10. 3. 2015 prispievať na výživu svojej maloletej dcéry W. W., trvale bytom ako matka, výživným v sume 45,- Eur mesačne vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred, k rukám matky maloletého dieťaťa C. W., nar. X. XX. XXXX.

Z výpovede matky maloletej vyplýva, že W. W., nar. XX. X. XXXX, je v školskom roku 2021/2022 žiačkou 5. triedy základnej školy a povinnú školskú dochádzku si riadne plní, nenadobudla schopnosť samostatne sa živiť a zákonná vyživovacia povinnosť obžalovaného voči nej naďalej trvá.

Zo správ Sociálnej poisťovne, pobočka Liptovský Mikuláš vyplýva, že N. Q. za obdobie od 10. 3. 2015 do 7. 6. 2021 nebol poberateľom dávok v nezamestnanosti a neboli mu poskytované žiadne dávky nemocenského a úrazového poistenia, naposledy bol zamestnaný v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica do 15. 3. 2013.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš vyplýva, že obžalovaný nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, bol v nej vedený do r. 2003, Dávku v hmotnej núdzi ani iné príspevky nepoberal.

Z oznámenia Okresného úradu Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor, vyplýva, že obžalovaný nie je v informačnom systéme Katastra nehnuteľností evidovaný ako vlastník alebo spoluvlastník nehnuteľnosti.

Centrum pre medzinárodnú právnu ochranu detí a mládeže pri vymáhaní výživného zo zahraničia oznámilo C. W. postúpenie jej žiadosti príslušnému prijímaciemu orgánu v Českej republike.

Zo správ Úradu práce Českej republiky vyplýva, že obžalovaný bol vedený na úrade práce do 25. 2. 2016, dôvodom vyradenia bolo sankčné vyradenie - nedostavil sa na úrad práce v stanovenom termíne. Česká správa sociálneho zabezpečenia zaslala správu, podľa ktorej obžalovaný bol evidovaný ako zamestnanec od 2. 10. 2017 do 31. 10. 2017 u zamestnávateľa Pekařství Cais s.r.o. a od 1. 5. 2015 do 31. 7. 2015 u zamestnávateľa X.. C. D.Q., P..

Zo správ a pracovných posudkov zamestnávateľov obžalovaného vyplýva, že u X.. C. D., P., bol zamestnaný do 31. 7. 2015, vyživovaciu povinnosť nenahlásil. Z pracovnej zmluvy vyplýva pracovný pomer na dobu neurčitú od 1. 5. 2015 so skúšobnou dobou na 3 mesiace. Pripojil výplatné pásky za mesiace máj, jún a júl 2015, z ktorých vyplýva mesačná čistá mzda 8.188,- Kč. Podľa dohody o ukončení pracovného pomeru zo dňa 31. 7. 2015 bol pracovný pomer ukončený dohodou bez uvedenia

dôvodu. Zamestnávateľ Pekařství Cais s.r.o. Vlachovo Březí, uviedol, že obžalovaný u nich pracoval jeden mesiac, z toho týždeň bol práceneschopný, pracovné nasadenie nezodpovedalo ich predstavám, bol nespoľahlivý, mal opakované neskoré príchody. Pracovná zmluva bola uzavretá dňa 2. 10. 2017 na dobu určitú do 31. 12. 2017, pracovný pomer bol skončený v skúšobnej dobe ku dňu 31. 10. 2017, podľa mzdového listu za rok 2017 za 17 odpracovaných dní v októbri 2017 dosiahol čistú mzdu 12.053,- Kč.

Zo správ Väzenskej služby Českej republiky zo dňa 28. 3. 2019 vyplýva, že vo výkone trestu odňatia slobody bol od 18. 10. 2018 s plánovaným ukončením trestu dňa 18. 6. 2019. Nebol pracovne zaradený, nemal žiaden príjem. Do práce sú zaradení odsúdení podľa aktuálnych pracovných možností, z toho dôvodu nemajú možnosť žiadať o pracovné zaradenie. Vyživovaciu povinnosť na deti N.. Q., O.. Q., O.. Q., W. W. odsúdený oznámil pri nástupe do výkonu trestu. Žiadosť o uskutočnenie zrážok, úhrade výživného maloletých a nezaopatrených detí sa matkám odosiela vo chvíli, keď je odsúdený pracovne zaradený, preto nie sú uskutočňované žiadne zrážky v prospech vyživovaných detí. Z ďalšej správy vyplýva, že bol dňa 16. 4. 2019 podmienene prepustený z výkonu trestu. Podľa aktuálnej správy dňa 7. 6. 2021 nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody do väznice České Budějovice, od 1. 7. 2021 bol premiestnený do väznice Rapotice. Jeho správanie bolo slušné, v osobných veciach poriadok udržiaval, konfliktné situácie nevyhľadával a nevyvolával. Príkazy zamestnancov väznice rešpektoval. Po základnom preškolení bol na základe rozhodnutia odbornej komisie umiestnený do štandardného oddielu, medzi viackrát väznených odsúdených. Bol mu stanovený program štandardného zaobchádzania, ktorý plní. V rámci vnútornej diferenciacie bol zaradený medzi odsúdených, ktorí svoje povinnosti vo výkone trestu plnia štandardným spôsobom. Pracovne zaradený bol od 26. 11. 2021 vo vnútornom režime väznice v kuchyni, kde sa v súčasnosti zaučá na pozíciu zmenového kuchára. Za pracovné výsledky obdržal dňa 28. 4. 2022 odmenu - pochvalu. Predpisy a nariadenia, ktoré upravujú výkon trestu odňatia slobody dodržiava. V priebehu výkonu trestu bol celkovo jedenkrát disciplinárne odmenený pochvalou, disciplinárne potrestaný nebol. Zaradený je pracovne od 26. 11. 2021 až doposiaľ. Pri nástupe do zamestnania nahlásil vyživovacie povinnosti na deti N.. Q., O.. Q.. O. W. W., neuvedený dátum narodenia, ani adresa, nepozná, nevie. Zrážky na úhradu výživného sú uskutočňované v prospech maloletých N.. O.. Q..

Súd mal konanie obžalovaného N. Q. preukázané a obdobia, v ktorom obžalovaný neplnil voči svojej maloletej dcére vyživovaciu povinnosť vôbec alebo len čiastočne a akú čiastku dlhuje ku dňu rozhodnutia súdu, ustálil na základe výpovedí obžalovaného, vypočutej svedkyne C. W. a listinných dôkazov, ktorými bolo preukázané, že obžalovaný neplatil riadne a v plnej výške určené výživné na maloletú dcéru W. v období od 10. 3. 2015, s výnimkou obdobia 18. 10. 2018, kedy nastúpil výkon trestu odňatia slobody v Českej republike, do 16. 4. 2019, kedy bol prepustený z výkonu trestu, v neplnení vyživovacej povinnosti pokračoval aj po svojom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a aj po podaní obžaloby až do dňa 7. 6. 2021, kedy opäť nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody v Českej republike, kde sa nachádzal aj v deň vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku súdom prvého stupňa (dňa 6. 6. 2022), t. j. spolu 5 rokov a 9 mesiacov, pričom bol povinný k rukám matky maloletej C. W. plniť výživné v období od 10. 3. 2015 do 18. 10. 2018 vo výške 45,- Eur mesačne (43 mesiacov x 45,- Eur = 1.935,- Eur plus 31,90 eura pomernú časť za mesiac marec 2015), v období od 16. 4. 2019 do 7. 6. 2021 (25 mesiacov x 45,- Eur = 1.125,- Eur plus 21,- Eur pomernú časť za mesiac apríl 2019), čím mu na výživnom za celé obdobie vznikol dlh vo výške 3.112,90 eura, pričom súd zohľadnil zaplatenie sumy vo výške 45,- Eur na výživné zaplatené prostredníctvom matky obžalovaného v máji 2019, celkový dlh na výživnom tak ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu 3.067,90 eura. Vyživovaciu povinnosť k maloletej W. síce v oboch obdobiach výkonu trestu nahlásil, avšak reálne žiadne zrážky na výživné vykonané neboli, pretože počas prvého obdobia výkonu trestu (18. 10. 2018 - 16. 4. 2019) nebol pracovne zaradený a počas aktuálneho výkonu trestu (od 7. 6. 2021) neuviedol ďalšie údaje k maloletej potrebné na zaslanie zrážok na výživné. Schopnosť a povinnosť obžalovaného prispievať na výživu maloletej aj počas výkonu trestu odňatia slobody obžalovaným po dátume 7. 6. 2021 by bolo možné vyvodiť z jeho reálnej možnosti zamestnať sa aj vo výkone trestu (správy a lustrácie potvrdzujú, že zamestnaný je) a tiež z toho, že voči ostatným maloletým deťom svoju vyživovaciu povinnosť riadne nahlásil a sú na ne vykonávané zrážky z pracovnej odmeny odsúdeného, v tejto časti však súd postupoval v pochybnostiach v prospech obžalovaného, keďže nemal preukázanú ani výšku vyplácanej odmeny, ani úplnosť údajov potrebných na vykonávanie zrážky na výživnom, preto obdobie zavineného neplatenia výživného ohraničil dňom nástupu výkonu trestu, kde sú možnosti obžalovaného zabezpečiť si prostriedky na úhradu výživného značne obmedzené.

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je pritom ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sa samé živiť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Každý rodič je povinný plniť si zákonnú vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Objektívne nepriaznivá finančná situácia obžalovaného, ktorá by viedla až k jeho sociálnej odkázanosti nebola v konaní preukázaná. Pokiaľ bol obžalovaný vedený na úrade práce v Českej republike (do 25. 2. 2016), dôvod vyradenia z evidencie bol na jeho strane (nedostavil sa na úrad práce v stanovenom termíne). Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný v období, kedy neplnil vyživovaciu povinnosť bol aj zamestnaný a mal reálne pracovné možnosti, dokázal sa zamestnať na riadny pracovný pomer na dobu neurčitú a zabezpečiť si príjem v Českej republike, avšak pracovný pomer ukončil buď dohodou, alebo zo strany zamestnávateľa v skúšobnej dobe, keďže neboli spokojní s jeho prístupom k práci, preto nemožno vyvodiť záver o úplnej nemožnosti alebo neschopnosti obžalovaného nájsť si prácu, a zabezpečiť si tak príjem nielen na podporu svojich potrieb a osôb, s ktorými žil v spoločnej domácnosti (družka, dve maloleté deti), ale aj na platenie výživného vo vzťahu k deťom z jeho predchádzajúcich vzťahov. Hoci mu bola za jeho prácu vyplatená mzda, žiadnemu zo zamestnávateľov vyživovaciu povinnosť na maloletú W. nenahlásil, výživné sám dobrovoľne ani čiastočne neplnil. Zo žiadneho dôkazu nebolo preukázané, že by obžalovanému akékoľvek objektívne okolnosti (nepriaznivý zdravotný stav, dlhodobá práceneschopnosť, invalidita) bránili v zamestnaní sa a plnení si vyživovacej povinnosti, hoci aj len v minimálne možnej miere. Z uvedeného plynie len jediný záver, a to, že obžalovaný, hoci mal riadnu vedomosť o svojej vyživovacej povinnosti voči maloletej W., tejto sa úmyselne vyhýbal tým, že ju neplnil ani dobrovoľne, ani cestou zrážok zo mzdy, kým bol zamestnaný a mal príjem.

Uvedené vypovedá o jeho nezodpovednom a ľahkovážnom prístupe k plneniu si všetkých rodičovských povinností, nielen tej vyživovacej. Z prečítanej výpovede obžalovaného vyplynulo, že sa v priebehu tohto obdobia nechával vyživovať svojou družkou. S maloletou W. neudržiava žiaden osobný, či sprostredkovaný kontakt, nekupuje, neposiela jej darčeky pri príležitostiach, žiadnym spôsobom sa nepodieľa ani na jej výchove. Argumenty obžalovaného súd považuje len za ospravedlnenia a výhovorky v snahe vyhnúť sa plneniu vyživovacej povinnosti, pretože sa o zaslanie plnenia, či už finančného alebo vecného preukázateľne ani len nepokúsil. Zo spôsobu života a vyjadrení obžalovaného je zrejmé, že tak, ako nemal záujem o kontakt s maloletou, nemal záujem ani plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči nej. Prezentovaný záujem, že výživné bude platiť hneď ako sa zamestná, resp. dostane mzdu od svojho zamestnávateľa (pri výpovedi v máji 2019) možno hodnotiť len ako výhovorky, v snahe oddialiť plnenie tejto povinnosti a tie ho nezabavujú povinnosti riadne si plniť vyživovaciu povinnosť voči jednému z jeho maloletých detí.

O skutočnosti, že obžalovaný k plneniu si vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom, ktorých má z rôznych predchádzajúcich vzťahov viacero, svedčí aj skutočnosť, že na Okresnom súde Liptovský Mikuláš sa pod sp. zn. 2T/80/2020 vedie ďalšie trestné konanie pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona za obdobie od 1. 4. 2018 až doposiaľ, na iné jeho dieťa. V tejto súvislosti sa súd stotožňuje s konštatovaním, ktoré pri prejednávaní obdobnej trestnej veci vyslovil Najvyšší súd Českej republiky v uznesení sp. zn. 4Tdo 250/2012 zo dňa 18. 4. 2012, že splodenie dieťaťa nie je šport ani zábava, hoci to tak niektorým jedincom spočiatku môže pripadať. V skutočnosti tým, ale budúci rodič na seba berie povinnosti a zodpovednosť, ktorá ho sprevádza po celý ďalší život, mnohokrát až do jeho vlastnej smrti. Preto je nevyhnutné, aby sa správal tak, aby svoje záväzky a povinnosti dokázal vždy a za každých okolností splniť.

Z vykonaného dokazovania a nezodpovedného postoja obžalovaného k plneniu, resp. skôr neplneniu si vyživovacej povinnosti nielen voči maloletej dcére W., ale aj inému maloletému dieťaťu je zrejmé, že obžalovaný svoje vyživovacie povinnosti dlhodobo ignoruje, sú mu ľahostajné a neprejavuje žiadnu snahu o plnenie svojich záväzkov vyplývajúcich mu z jeho rodičovstva. Súd tiež poukazuje na dlhodobý charakter páchania trestnej činnosti obžalovaným, keď od začatia páchania skutku 10. 3. 2015 až do vyhlásenia rozsudku dňa 6. 6. 2022 ubehlo viac ako 7 rokov, čo je doba dostatočne dlhá na to, aby si mohol zaobstaráť finančné prostriedky na plnenie aspoň minimálnej vyživovacej povinnosti vlastným pričinením. Keďže mal plnú vedomosť o svojej vyživovacej povinnosti, preto bol povinný využiť všetky svoje schopnosti a možnosti na to, aby si ich aj reálne a v súlade so zákonom plnil. Výpoveďou svedkyne C. W. mal súd preukázané, že v kritickom období počas, ktorého obžalovaný výživné v plnej výške, resp. vôbec neplatil, maloleté dieťa vďaka jej starostlivosti núdzou netrpelo.

V čase vyhlasovania rozsudku súdom prvého stupňa si obžalovaný dlhodobo neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas (podľa § 138 písm. b/ Trestného zákona, týmto obdobím sa v zmysle ustálenej rozhodovacej činnosti súdov považuje obdobie presahujúce 1 rok), preto sa súd stotožnil s právnou kvalifikáciou skutku v obžalobe.

Vykonaným dokazovaním zhodnotením všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti, mal súd preukázanú vinu obžalovaného v plnom rozsahu, pretože obžalovaný si neplnil svoju zákonnú povinnosť, hoci vzhľadom na svoje schopnosti a možnosti vyživovaciu povinnosť voči svojej maloletej dcére W. W. plniť mohol a mal a zároveň vedel, že je povinný výživné platiť, ale úmyselne túto povinnosť zanedbával. Preto súd dospel k záveru, že skutok popísaný vo výrokovej časti rozsudku sa stal, dopustil sa ho obžalovaný N. Q., ktorý svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona (§ 138 písm. b/ Trestného zákona), po objektívnej, ako aj po subjektívnej stránke, preto ho súd uznal vinným z jeho spáchania.

V rámci úvah o treste súd k osobe obžalovaného zistil, že nemá záznam v registri priestupkov. V registri trestov má celkom 14 záznamov z rokov 1993 až 2022 za trestnú činnosť rôzneho, prevažne majetkového charakteru, ale aj za prečin zanedbania povinnej výživy. Prvých sedem odsúdení (okrem tretieho a piateho záznamu, avšak na ne nemožno prihliadať, keďže boli vydané pred 1. 1. 2013) svedčí o odsúdení súdmi v Slovenskej republike. Ďalšie záznamy sú z odsúdení súdmi v Českej republike. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prachatice sp. zn. 3T/45/2022 zo dňa 5. 4. 2022, právoplatný dňa 29. 4. 2022, pre trestný čin nedovolennej výroby nakladania s omamnými a psychotropnými látkami a s jedmi, na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace so zaradením do výkonu trestu s ostrahou, pričom v rámci ukladania súhrnného trestu boli zrušené skoršie rozsudky Okresného súdu Prachatice sp. zn. 4T/29/2021 zo dňa 14. 10. 2021, právoplatný dňa 14. 10. 2021 za trestný čin zanedbania povinnej výživy, ktorým bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok nepodmienečne a Okresného súdu Prachatice sp. zn. 4T/110/2020 zo dňa 2. 3. 2021, právoplatný dňa 30. 6. 2021, za trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia, ktorým bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne. Všetky tieto, aj predchádzajúce odsúdenia Okresným súdom Strakonice sp. zn. 3T/157/2014 zo dňa 29. 1. 2015, Okresným súdom Prachatice sp. zn. 7T/46/2019 zo dňa 9. 1. 2020, Okresným súdom Prachatice sp. zn. 1T/30/2020 zo dňa 8. 9. 2020, je nutné v súlade s ustanovením § 7b Trestného zákona zohľadniť rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, pretože boli vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Aktuálne sa proti obžalovanému vedie ďalšie trestné konanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 2T/80/2020 taktiež za prečin zanedbania povinnej výživy voči inému jeho dieťaťu.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo všeobecných zásad upravených v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, pričom zistil, že obžalovanému je možné priznať jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona, pretože sa ku skutku priznal a oľutoval ho, rovnako jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, pretože pred spáchaním skutku bol odsúdený za rôznorodú trestnú činnosť. Za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona zákon ustanovuje trest odňatia slobody vo výmere na jeden rok až päť rokov. Pri rovnosti poľahčujúcich ani priťažujúcich okolností mohol súd ukladať trest v nezmenenej trestnej sadzbe.

Z lustrácií je nepochybné, že obžalovaný je osobou, ktorá sa opakovane dostáva do rozporu so zákonom, dopúšťa sa trestnej činnosti rôzneho charakteru, je teda recidivistom, opakovane odsúdeným na nepodmienečný výkon trestu odňatia slobody. Pri rozhodovaní o výške trestu súd vzal do úvahy aj dlhodobé páchanie skutku, jeho charakter, osobu obžalovaného, u ktorého ani opakované odsúdenie na

nepodmienečný trest nevedie k jeho náprave a ani podmienečný odklad výkonu trestu u neho dostatočne nenapĺňa svoju funkciu, iný druh trestu než nepodmienečný trest odňatia slobody neprichádza do úvahy a je jediným prostriedkom, ako mu zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, teda v prvej polovici trestnej sadzby možno stále považovať za dostatočne primeraný a spravodlivý a možno predpokladať, že splní svoj účel, najmä, že obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a naplní aj účel individuálnej a generálnej prevencie.

Pre výkon trestu odňatia slobody súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať: Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného. Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovné vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.